

Sygn. akt II K 460/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27/06/2023 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy B. M.

przy udziale Prokuratora - M. W.

po rozpoznaniu w dniu 27/06/2023 r.

sprawy:

B. C. (1)

s. T. i G. z domu R.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 sierpnia 2022 r. w C. po ul. (...) kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej samochodem V. (...) o nr rej. (...), znajdując pod wpływem substancji psychotropowej 3,4 (...) o stężeniu powyżej 500,0 ng/ml, 7 - (...) o stężeniu 64,4 ng/ml, (...) o stężeniu 35,4 ng/ml, (...) o stężeniu 36,8 ng/ml, środków odurzających w postaci (...) o stężeniu 266,1 ng/ml, (...) o stężeniu 148,8 ng/ml oraz (...) o stężeniu 20,4 ng/ml, co jest równoważne dla stanu nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

uznaje oskarżonego **B. C. (1) (C.)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 62 k.k. orzeka wykonanie kary pozbawienia wolności w systemie terapeutycznym,

na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu w punkcie I wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci jednego dnia zatrzymania w okresie od dnia 3 sierpnia 2022 roku od godz. 12:50 do dnia 3 sierpnia 2022 roku godz. 18:35 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

na podstawie art. 43a § 2 kk zobowiązuje oskarżonego do zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,

na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 (siedmiu) lat,

na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy w dniach: od 3 sierpnia 2022 r. do 3 września 2022 r. oraz od dnia 30 listopada 2022 r.,

na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci opakowania z tabletkami o nazwie (...) 200 mg (...) 56 sztuk tabletek, wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/156/22/P i zarządza jego zniszczenie,

zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 460/22
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskami. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.		
1. USTALENIE FAKTÓW		
1.1. Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.	B. C. (1)	w dniu 3 sierpnia 2022 r. w C. po ul. (...) kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej samochodem V. (...) o nr rej. (...), znajdując pod wpływem substancji psychotropowej 3,4 (...) o stężeniu powyżej 500,0 ng/ml, 7 - (...) o

		<p>stężeniu 64,4 ng/ml, (...) o stężeniu 35,4 ng/ml, (...) o stężeniu 36,8 ng/ml, środków odurzających w postaci (...) o stężeniu 266,1 ng/ml, (...) o stężeniu 148,8 ng/ml oraz (...) o stężeniu 20,4 ng/ml, co jest równoważne dla stanu nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego</p> <p>tj. przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.</p>
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty
<p>W dniu 3 sierpnia 2022 roku w C. na drodze publicznej w ruchu lądowym oskarżony kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu równoważnym ze stanem nietrzeźwości powyżej 0,5 promila w odniesieniu do alkoholu etylowego, tj. substancji psychotropowej 3,4 (...) o stężeniu powyżej 500,0 ng/ml, 7 - (...) o stężeniu 64,4 ng/ml, (...) o stężeniu 35,4 ng/ml, (...) o stężeniu 36,8 ng/ml, środków odurzających w postaci (...) o stężeniu 266,1 ng/ml, (...) o stężeniu 148,8 ng/ml oraz (...) o stężeniu 20,4 ng/ml, stwierdzonym na podstawie badania krwi przez biegłego z I. S. (1) w B..</p> <p>B. C. (1) ma 21 lat, jest kawalerem, ma wykształcenie gimnazjalne, bez zawodu, utrzymuje się z renty po ojcu w kwocie 1200 zł miesięcznie, nie ma nikogo na utrzymaniu, uczy się w Liceum dla Dorosłych (...) w G.. Był sześciokrotnie karany sądownie, 5-krotnie za przestępstwa przeciwko mieniu, z tego dwa ostatnie skazania obejmowały czynu popełnione po czynie będącym przedmiotem osądu w niniejszej sprawie. Zobowiązany do podjęcia terapii odwykowej na mocy wyroku</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Notatka urzędowa - Protokół przeszukania - wyjaśnienia oskarżonego - protokół badania stanu trzeźwości - świadectwo wzorcowania - protokół pobrania śliny -protokół zatrzymania - zaświadczenie o wykroczeniach - dane o karalności - protokół pobrania krwi - opinia LK KWP w B. - protokół oględzin - opinia (...) w B. - odpis wyroku SR w 	<p>1</p> <p>2-6, 13-14</p> <p>97, 177-178</p> <p>7</p> <p>7a</p> <p>8-9</p> <p>10</p> <p>16</p> <p>21, 174-176</p> <p>46, 65</p> <p>48-49</p> <p>50-57</p> <p>66-79</p> <p>30</p> <p>33</p> <p>35</p> <p>37</p> <p>60, 62</p> <p>122</p> <p>123, 173</p>

<p>S. R.w G. z dnia (...) r., nie wywiązał się z tego obowiązku probacyjnego. Rozpoczął terapię uzależnień od stycznia 2023 r. w formie cotygodniowych sesji terapeutycznych, którą kontynuuje.</p>	<p>G. II K 340/20 - odpis wyroku SR w</p> <p>G. II K 878/20 - odpis wyroku SR w</p> <p>G. II K 755/19 - pismo Prezydenta</p> <p>G. dot. (...) - odpis wyroku SR w</p> <p>G. II K 163/21 - zaświadczenie z Liceum dla Dorosłych (...) w G. - zaświadczenie o terapii - dokumentacja medyczna - wywiad środowiskowy</p>	<p>125-130</p> <p>160</p>
<p>Biegli psychiatrzy i psycholog nie rozpoznali u oskarżonego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, Rozpoznali zakłócenia czynności psychicznych pod postacią osobowości nieprawidłowej i uzależnienie od substancji psychoaktywnych. T. criminis nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem. W razie wymierzenia kary izolacyjnej biegli uznali za uzasadnione, aby kara była realizowana w zakładzie penitencjarnym umożliwiającym osadzonym odbywanie terapii uzależnień.</p>	<p>opinia sądowa psychiatryczno – psychologiczna</p>	<p>142-149</p>

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1	Wyjaśnienia oskarżonego, dokumenty	<p>Stan faktyczny w niniejszej sprawie był w zasadzie bezsporny, sporna była natomiast jego ocena w kontekście konsekwencji prawnych czynu oskarżonego.</p> <p>Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego, który od początku przyznawał się do winy. Ponadto podstawą ustalenia istotnych dla rozstrzygnięcia o sprawstwie i winie</p>	

		<p>oskarżonego Sąd uczynił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów, takich jak m.in. protokoły oraz opinię (...) określającą stężenie środków psychoaktywnych we krwi oskarżonego. Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.</p>	
<p>1.1</p>	<p><i>Opinia toksykolog.</i></p>	<p>Sąd uznał za miarodajną opinię (...) z badań kryminalistycznych z zakresu toksykologii, albowiem sporządzona została przez biegłych zgodnie z ich niekwestionowaną fachową wiedzą i doświadczeniem zawodowym. Biegli sporządzili opinię po przeprowadzeniu badań, a wnioski zawarte w opiniach są ich logiczną konsekwencją przeprowadzonych badań i ich analizy. Opinia była jasna, pełna i rzetelna, odpowiadała na tezy postawione w postanowieniu o dopuszczeniu opinii, ponadto żadna ze stron procesu nie wnosila</p>	

		<p>zastrzeżeń do tej opinii i nie budziła ona wątpliwości Sądu.</p> <p>Uwadze Sądu nie umknęła podnoszona przez biegłych (...) okoliczność, że stwierdzone stężenie 3,4 (...) jest wyższe aniżeli górna granica metody, przez co nie można dokładnie określić, jak wysokie jest to stężenie. Należy mieć jednak na uwadze, że brak możliwości dokładniejszego określenia stężenia 3,4 (...) nie ma wpływu na ocenę trzeźwości osoby badanej, jak również na stopniowanie tego stanu.</p>	
<p>1.2</p>	<p>Opinia psychiatryczno psychologiczna</p>	<p>Sąd uznał za miarodajną opinię sądowo – psychiatryczno – psychologiczną, albowiem sporządzona została przez biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa zgodnie z ich niekwestionowaną fachową wiedzą i doświadczeniem zawodowym. Biegli sporządzili opinię po przeprowadzeniu badania oskarżonego, a wnioski zawarte w opinii są logiczną konsekwencją przeprowadzonych badań, dostępnej dokumentacji medycznej i analizy akt sprawy. Opinia biegłych była jasna, pełna i rzetelna, odpowiadała na tezy postawione w postanowieniu o dopuszczeniu opinii,</p>	

		ponadto żadna ze stron procesu nie wносиła zastrzeżeń do tej opinii i nie budziła ona wątpliwości Sądu.	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięzłe o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1	<p>Zeznania świadków T. F. i G. B.- na okoliczność m.in. przebiegu kontroli, opisu zachowania oskarżonego, jego zdolności ruchowych itd. (k. 121)</p>	<p>Na podstawie art. 170 § 1 pkt 2 kpk Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie świadków – funkcjonariuszy z KPP w C., gdyż okoliczności, na które świadkowie mieli zeznawać były nieistotne dla niniejszej sprawy i nie miały znaczenia dla jej rozstrzygnięcia, stan oskarżonego, w którego krwi ujawniono cały szereg substancji narkotycznych i medycznych o niezwykle wysokim stężeniu ((...) w wys. 500 ng/ml!) został obiektywnie ustalony w opinii toksykologicznej, nie kwestionowanej przez strony i świadczy on o stanie percepcji oskarżonego i potencjalnym zagrożeniu, jakie mógł on stworzyć dla uczestników ruchu.</p>	

		<p>Ponadto przesłuchiwanie policjantów na temat ich spostrzeżeń dot. kontroli po upływie wielu miesięcy od jej przeprowadzenia miało się z celem.</p> <p>Przebieg kontroli nie miał żadnego znaczenia w przedmiotowej sprawie.</p>	
1.1	<p>Zeznania świadka G. R. – na okoliczność właściwości i warunków osobistych oskarżonego (k. 121)</p>	<p>Na podstawie art. 170 § 1 pkt 2 kpk Sąd oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie matki oskarżonego, albowiem okoliczność, która miała być udowodniona została już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy przez wywiad środowiskowy, a więc przez źródło bardziej obiektywne.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>I</p>	<p>B. C. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Zgodnie z art. 178 § 1 k.k. kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości</p>			

lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Oskarżony kierował na drodze publicznej samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu równoważnym ze stanem nietrzeźwości powyżej 0,5 promila w odniesieniu do alkoholu etylowego, tj. substancji psychotropowej 3,4 (...) o stężeniu powyżej 500,0 ng/ml, 7 - (...) o stężeniu 64,4 ng/ml, (...) o stężeniu 35,4 ng/ml, (...) o stężeniu 36,8 ng/ml, środków odurzających w postaci (...) o stężeniu 266,1 ng/ml, (...) o stężeniu 148,8 ng/ml oraz (...) o stężeniu 20,4 ng/ml, stwierdzonym na podstawie badania krwi przez biegłego z Instytutu (...) w B..

3.2. Podstawa prawna
skazania albo
warunkowego
umorzenia postępowania
niezgodna z zarzutem

Zwięźle o powodach
przyjętej kwalifikacji
prawnej

	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
B. C.	I, II, IV, V	I, II, IV, V	<p>W konsekwencji uznania B. C. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przepis art. 178a § 1 k.k. przewiduje karę grzywny, karę ograniczenia wolności albo karę pozbawienia wolności do 2 lat. Sąd miał więc możliwość sięgnięcia do kar rodzajowo łagodniejszych, jednak uznał to za nieuprawnione.</p> <p>Przepis art. 53 k.k. stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa,</p>

właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu. Przy tym, okoliczności wpływające na wymiar kary uwzględnia się tylko co do osoby, której dotyczą.

W niniejszej sprawie jedyną okolicznością łagodzącą było przyznanie się oskarżonego do winy i jego wiek (sprawca młodociany).

Do okoliczności obciążających należało zaliczyć:

- wcześniejszą wielokrotną karalność oskarżonego;

- stężenie metamfetaminy we krwi stanowiło ponad dziesięciokrotność wartości, od której można mówić o stężeniu równoznacznym ze stanem nietrzeźwości odnośnie do alkoholu etylowego, było rekordowym stężeniem w praktyce orzecniczej tutejszego Sądu,

- oskarżony kierował pojazdem pod wpływem także innych substancji psychoaktywnych: (...) o stężeniu 64,4 ng/ml, (...) o stężeniu 35,4 ng/ml, (...) o stężeniu 36,8 ng/ml, środków odurzających w postaci METADONU o stężeniu 266,1 ng/ml, (...) o stężeniu 148,8 ng/ml oraz (...) o stężeniu 20,4 ng/ml, co

w sposób bezdyskusyjny dalece upośledzało jego zdolność do prowadzenia pojazdu w sposób bezpieczny dla innych uczestników ruchu,

- oskarżony będąc tak istotnie odurzony niezwykle wysokim stężeniem różnych substancji narkotycznych, stwarzał istotne zagrożenie dla innych uczestników ruchu, zważywszy, że prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego w „biały dzień”, gdy natężenie ruchu automatycznie jest większe;

- podjęcie oskarżonego do kontroli spowodowane było jego dziwnym zachowaniem (k. 1), a z jego ust wyczuwalna była silna woń alkoholu, po którego spożyciu oskarżony również pozostawał, a która to okoliczność była już przedmiotem rozważań w innym postępowaniu w sprawie o wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego był znaczny, działał on bowiem umyślnie, mając pełną świadomość karalności zachowania w postaci prowadzenia pojazdu

mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Sąd zważył zatem stopień demoralizacji oskarżonego, który przejawia się przez kolejne popadnięcie w konflikt z prawem i doszedł do wniosku, że mimo młodego wieku istnieją podstawy do twierdzenia, że B. C. (1) jest już osobą zdemoralizowaną, o czym świadczy jego uprzednia karalność i niechęć do wcześniejszego zmierzania się z uzależnieniem. Poprzednie skazania nie wywołały u oskarżonego żadnej refleksji odnośnie nieopłacalności zażywania narkotyków.

Dopuszczenie się kolejnego przestępstwa było jego świadomym wyborem przestępnego stylu życia, łatwego i szybkiego zdobycia doraźnych korzyści w zależności od bieżących kaprysów.

W przekonaniu Sądu wymierzona B. C. kara pozbawienia wolności spełnia kryteria opisane w art. 53 kk. Sąd wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinny być poprzez wymiar kary osiągnięte. W odniesieniu do oskarżonego nie można okoliczności młodego wieku oskarżonego nadawać znaczenia decydującego o niemożności zastosowania wobec niego kary

najsurowszej. W. przeciwnie, kara w orzeczonym wymiarze powinna niewątpliwie odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i uczynić zadość wymaganiom prewencji indywidualnej, czego dotąd nie udało się osiągnąć karami o charakterze wolnościowym. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna ukształtować postawę oskarżonego i wykształcić u niego aprobowany społecznie system zachowań, jak również spełniać powinna cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczona kara spełnić powinna również swoje cele jeśli chodzi o jej społeczny odbiór. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia sądu rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwa spotykają się z represją ze strony organów wymiaru sprawiedliwości, a z drugiej strony wymiar kary ma kształtować postawy społecznie akceptowane. Chodzi więc o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że prawo karne zabezpiecza dobro wszystkich obywateli, będzie w każdym wypadku egzekwowane i że każdy poniesie

odpowiedzialność w wypadku jego naruszenia. Wiąże się to oczywiście z poczuciem sprawiedliwości społecznej, która oczekuje od sądu by kara ze wszech miar była sprawiedliwa.

Analiza dotychczasowego sposobu życia B. C. prowadzi do wniosku, że jedynie kara o izolacyjnym charakterze jest w stanie odnieść wobec niego jakikolwiek skutek, zaś pozostawanie oskarżonego na wolności prowadzi jedynie do naruszania przez niego norm prawa karnego. Oskarżony powoływał się na fakt swojego uzależnienia od substancji psychoaktywnych, co Sąd wziął pod uwagę. Jednak mimo wcześniejszych skazań, kiedy to popełniał przestępstwa związane z jego uzależnieniem, nie miał on refleksji o konieczności podjęcia leczenia. Sąd wymierzenie kary wobec oskarżonego sprowadza się do wyeliminowania go ze społeczeństwa, w którym nie potrafi on prawidłowo funkcjonować. Poprzednie bowiem wyroki nie skłoniły go do wyciągnięcia jakichkolwiek pozytywnych wniosków. Oskarżony nie skorzystał z danej mu przez Sąd Rejonowy w Grudziądzu szansy w sprawie II K 163/21, kiedy to

został w ramach probacji zobowiązany do podjęcia terapii uzależnień. Nie zrobił też nic ze swoim uzależnieniem po popełnieniu czynu będącego obecnie przedmiotem osądu, tylko dalej brał narkotyki i popełniał kolejne przestępstwa (dwie kradzieże w listopadzie 2022 r. i w grudniu 2022 r.). Dopiero zbliżający się termin rozprawy i strach przed odsiadką spowodował, że oskarżony wreszcie udał się na terapię w styczniu 2023 r.

Mając natomiast na uwadze treść art. 69 § 1 k.k., w stosunku do oskarżonego nie mogło być mowy o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze wnioski opinii biegłych psychiatrów i psychologa, Sąd orzekł na podstawie art. 62 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności w systemie terapeutycznym.

Mając na uwadze treść art. 42 § 2 kk orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w przedmiotowej sprawie było obligatoryjne. Najtrudniejszą kwestią był wymiar środka karnego. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 1982 roku (sygn. akt V KRN 106/82,

OSNPG 82/9-9/108) ratio legis zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych polega na tym, by osoby nieprzestrzegające zasad bezpieczeństwa, zagrażające bezpieczeństwu ruchu czy to z braku wyobraźni, czy z braku poczucia odpowiedzialności – z ruchu tego wyłączyć, gdyż jest to najskuteczniejszy sposób wzmożenia bezpieczeństwa na drogach.

Problem polega na tym, iż w danej, konkretnej sprawie Sąd musi rozważyć, jaki okres zakazu jest właściwy. Trudno jednak przyjmować jakiś matematyczny wzór przeliczając stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu na lata zakazu, pomijając oczywiste różnice, dotyczące cech indywidualizujących poszczególnych sprawców tego typu przestępstw. Jedynym sposobem prawidłowego wymiaru zakazu jest prześledzenie zasad z art. 53 kk. Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony powinien być wykluczony z ruchu drogowego jako kierowca na okres 7 lat (czyli o 4 lata dłuższy od minimalnego), gdyż orzeczenie zakazu w niższym zakresie byłoby zdecydowanie nieuprawnionym pobłażaniem dla czynu oskarżonego i stałoby w rażącej dysproporcji

			<p>wobec praktyki tutejszego Sądu orzekania zakazów dłuższych wobec sprawców znajdujących się pod znacznym wpływem środków psychotropowych, czyli byłoby wbrew zasadom prewencji generalnej.</p> <p>Za orzeczeniem zakazu na okres 7 lat przemawiały w/ w okoliczności obciążające (rekordowe wręcz stężenie metamfetaminy we krwi, stanowiące ponad dziesięciokrotność wartości, od której można mówić o stężeniu równoznacznym ze stanem nietrzeźwości odnośnie do alkoholu etylowego, kierowanie pojazdem pod wpływem wielu różnych narkotyków), stworzenie realnego zagrożenia dla innych uczestników ruchu wobec oczywistej niezdolności oskarżonego do prowadzenia pojazdu.</p> <p>Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000,- zł.</p>
B. Cz.	VII	VII	<p>Na podstawie art. 44 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci opakowania z tabletkami o nazwie M. (...) mg (...) 56 sztuk tabletek, wymienionego</p>

			<p>w wykazie dowodów rzeczowych nr I/156/22/P i zarządził jego zniszczenie.</p> <p>Sąd doszedł do przekonania, że zatrzymane farmaceutyki, mimo ich legalnego pozyskania, służyły oskarżonemu do popełnienia przestępstwa, gdyż w momencie zatrzymania oskarżony pozostawał również pod wpływem morfiny.</p>
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. Cz.	III	III	Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet kary pobawienia wolności wymierzonej oskarżonemu w punkcie I wyroku zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci jednego dnia zatrzymania w okresie od dnia 3 sierpnia 2022 roku od godz. 12:50 do dnia 3 sierpnia 2022 roku godz. 18:35 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

B. Cz.	VI	VI	Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy w dniach: od 3 sierpnia 2022 r. do 3 września 2022 r. oraz od dnia 30 listopada 2022 r.
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VIII	Uznając, że sytuacja materialna oskarżonego nie jest zbyt dobra i że nie będzie on w stanie uiścić kosztów sądowych bez uszczerbku dla swojego koniecznego utrzymania, Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej na		

podstawie art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.). Ponadto Sąd nie obciążył oskarżonego kosztami postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa. Podstawą prawną do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu był przepis art. 624 § 1 k.p.k.

8. PODPIS